

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๓/๒๕๖๓

วันที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ร้อง
ร้อยละ ธรรมนัส พรหมเผ่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) หรือไม่ นับแต่เมื่อใด

ประเด็นที่สอง ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๖) และมาตรา ๙๘ (๑๐) หรือไม่ นับแต่เมื่อใด

ความเห็น

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คำชี้แจงของผู้เกี่ยวข้อง และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จังหวัดพะเยา เขตเลือกตั้งที่ ๑ พรรคพลังประชารัฐ และดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ เครือรัฐออสเตรเลีย ซึ่งเป็นศาลต่างประเทศ ว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า ทั้งนี้ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่าคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศดังกล่าวเป็นคำพิพากษาอันถึงที่สุดที่ผู้ถูกร้องถูกดำเนินคดีในความผิดฐานรู้เห็นว่ามีกระทำความผิดร้ายแรงแล้วไม่แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ มิใช่ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า และความผิดดังกล่าวมิได้เป็นความผิดตามกฎหมายไทยแต่อย่างใด

ประเด็นที่หนึ่ง สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) หรือไม่ นับแต่เมื่อใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ ได้กำหนดเหตุที่ทำให้ความเป็นสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง โดยบัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ ... (๖) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๘” มาตรา ๙๘ ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยบัญญัติว่า “บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ... (๑๐) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน”

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหากมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๘ ซึ่งมาตรา ๙๘ (๑๐) บัญญัติให้บุคคลซึ่งเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า เป็นลักษณะต้องห้ามของบุคคลมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงได้นำลักษณะต้องห้ามดังกล่าวมากำหนดเป็นเหตุอันทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงด้วย เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยและเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย อันเป็นอำนาจอธิปไตย จึงต้องได้รับการกลั่นกรองเพื่อเป็นหลักประกันว่าบุคคลนั้น ๆ จะปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความประพฤติเหมาะสมเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือแก่สาธารณชน ปราศจากเหตุหมิ่นมองในการที่จะปฏิบัติหน้าที่อันทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่เกียรติและศักดิ์ศรีของสภาผู้แทนราษฎร

ในการวินิจฉัยประเด็นแห่งคดีมีข้อที่ต้องพิจารณาก่อนว่า คำว่า “เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุด” อันเป็นลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๙๘ (๑๐) ซึ่งเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) หมายความว่ารวมถึงเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศด้วยหรือไม่

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมาตรา ๙๘ (๑๐) บัญญัติให้บุคคลซึ่งเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการจำกัดสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ถูกรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยบทบัญญัติดังกล่าวมิได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าคำพิพากษาอันถึงที่สุดต้องเป็นคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลไทยเท่านั้นหรือรวมถึงคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศด้วย ทั้งนี้หากรัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ที่จะจำกัดสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ที่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน โดยมุ่งเน้นให้หมายความรวมถึงคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศด้วยเพื่อป้องกันความลักลั่นไม่เป็นธรรม รัฐธรรมนูญต้องบัญญัติไว้อย่างชัดแจ้งเนื่องจากการจำกัดสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ถูกรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ ต้องกระทำโดยเคร่งครัดภายใต้ลายลักษณ์อักษรของกฎหมายเท่านั้น เมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) ไม่ได้บัญญัติเอาไว้โดยชัดแจ้งว่า คำว่า “เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุด” ให้หมายความรวมถึงเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศด้วย จึงไม่อาจตีความได้ว่า คำว่า “เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุด” อันเป็นลักษณะ

ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) หมายความว่ารวมถึงเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศด้วย อีกทั้งประเทศไทยเป็นรัฐที่มีอำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ โดยอำนาจอธิปไตย แบ่งแยกเป็นอำนาจนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ ทั้งนี้ ศาลเป็นองค์กรผู้ใช้อำนาจตุลาการ ในการทำคำพิพากษาซึ่งคำพิพากษาของศาลจะมีผลบังคับในรัฐโดยย่อมต้องเกิดจากการใช้อำนาจอธิปไตย ของรัฐนั้นภายใต้หลักขอบเขตของการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐและหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายใน กล่าวคือ คำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดที่จะมีผลบังคับในประเทศไทยอันเป็นการจำกัดสิทธิสมัคร รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของปวงชนชาวไทย ย่อมต้องเป็น คำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลไทยเท่านั้น เว้นแต่หากรัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ให้คำพิพากษาของ ศาลต่างประเทศมีผลบังคับในประเทศไทยอันเป็นการลดอำนาจอธิปไตยของประเทศไทยลงเพื่อยอมรับ คำพิพากษาซึ่งเกิดจากการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐอื่น รัฐธรรมนูญต้องมีการบัญญัติเอาไว้อย่างชัดเจน เมื่อรัฐธรรมนูญไม่ได้มีการบัญญัติเอาไว้อย่างชัดเจนให้คำว่า “เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุด” อันเป็น ลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) หมายความว่ารวมถึงเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศด้วย การตีความ ให้หมายความว่ารวมถึงเคยต้องคำพิพากษาของศาลต่างประเทศอันเป็นการนำคำพิพากษาซึ่งเกิดจาก การใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐอื่นมา มีผลบังคับจำกัดสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของปวงชนชาวไทยที่ถูกรับรองไว้ใน รัฐธรรมนูญ ย่อมขัดต่อหลักขอบเขตของการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐและเป็นการก้าวล่วงอำนาจอธิปไตย ของประเทศไทยซึ่งเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ กฎหมายของแต่ละประเทศอาจกำหนดองค์ประกอบความผิด ฐานความผิด วิธีพิจารณาคดี เงื่อนไขการลงโทษ หลักประกันสิทธิในการดำเนินคดีอาญา และหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ว่ากรณีใดเป็นคำพิพากษาที่ถึงที่สุดไว้แตกต่างกันซึ่งอาจแตกต่างจากกฎหมายไทย ดังนั้น การตีความ คำว่า “เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุด” อันเป็นลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัคร รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) หมายความว่ารวมถึง เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศด้วย โดยรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติเอาไว้อย่างชัดเจน ย่อมทำให้การจำกัดสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสิทธิในการมีส่วนร่วม ทางการเมืองซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ถูกรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญเกิดความลักลั่น ไม่ได้มาตรฐานเดียวกัน และส่งผลทำให้สิทธิขั้นพื้นฐานดังกล่าวไม่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริง เนื่องจาก

การตีความในลักษณะดังกล่าวย่อมเป็นการนำคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศมาจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของปวงชนชาวไทยซึ่งถูกรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยไม่มีกระบวนการในการตรวจสอบความชอบด้วยหลักนิติธรรมของคำพิพากษาของศาลต่างประเทศดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น คำว่า “เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุด” อันเป็นลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) ย่อมหมายความเฉพาะเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลไทยเท่านั้น ไม่อาจหมายความรวมถึงเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศได้

เมื่อข้อเท็จจริงในคดีฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศก่อนสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ถูกร้องจึงไม่เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) ซึ่งเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) ดังนั้น สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องไม่สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐)

ประเด็นที่สอง ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๖) และมาตรา ๙๘ (๑๐) หรือไม่ นับแต่เมื่อใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ ได้กำหนดเหตุที่ทำให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว โดยบัญญัติว่า “ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ ... (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖๐” มาตรา ๑๖๐ ได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของรัฐมนตรี โดยบัญญัติว่า “รัฐมนตรีต้อง ... (๖) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๘” ซึ่งมาตรา ๙๘ ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยบัญญัติว่า “บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ... (๑๐) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน” ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่

รัฐธรรมนูญบัญญัติให้นำลักษณะต้องห้ามของบุคคลมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพราะเหตุบุคคลนั้นเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า มาใช้เป็นเหตุอันทำให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวด้วยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๖) และมาตรา ๙๘ (๑๐)

เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า กรณีที่บุคคลใดเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศไม่ต้องด้วยลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ถูกร้องเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลต่างประเทศ กรณีของผู้ถูกร้องจึงไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) ซึ่งนำมาใช้เป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๖) ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องจึงไม่สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๖) และมาตรา ๙๘ (๑๐)

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องไม่สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) และความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องไม่สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๖) และมาตรา ๙๘ (๑๐)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ